

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Ach! vidste du, som gaaer i syndens lenke,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Ach! vidste du, som gaaer i syndens lenke,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid132730/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

14. Dog beed ham, at hand ogsaa vil
 Selv hierlet til sig vende,
 Selv give lys og naade til
 Den vey igien al kiende,
 Som de oplyste siele veed,
 Følg ham saa i hengivenhed,   231
 Saa kand du cy fortabes.

Nr. 112.

Mel. Vor JEsns kand ey nogen etc.

Ach! vidste du, som gaer i syndens lenke,
 Hvor haardt det er, det satans slaverie,
 Du skulde dig ey øjeblik betænke,
 At søge den, som dig kand gøre frie.
 Ach! hvilken salig dag du fik!
 Om du begyndte nu i dette øjeblik.

2. Ach! kiendte du Guds naades søde rige,
 Hvor got det er, at høre JEsum til,
 Du skulde ey imod hans naade krigs,
 Som dig endnu saa gierne hielpe vil.
 Ach! hvilken seyr Guds kirke fil,
 Om du begyndte nu i dette øjeblik.

3. Ach! tænkte du, til evig tid at brænde,
 Hvor svart det er, naar lysens drøm forgaer,
 Hvor skulde du med graad til den dig vende,
 Som mod dig med udstrakte arme stauer.
 Ach! hvilken angst satan fil,
 Om du begyndte nu i dette øjeblik.

Nr. 112. *HJL*-1, 1; *syndens* *HJL*-1, 2; *haardt* *hart* *HJL*-2.

Nr. 112. Original. Sammenligner man Brorsons salme om *igienfølelsen* (nr. 107) med denne, der hører til under *omwendelsen*. Under man den samme paradoxi, som kendes fra det Nye Testamente. I den første nævnte salme skildres følelsesprocessen nemlig hell som Guds værk (særlig i v. 3, 5, 6 og 9), mensens der i denne på det sterkeste appelleres til menneskets egen vilje og afgørelse. — 1, 2: *satans slaverie* slaveri under Satan. — 1, 4: Joh. 8, 36. — 2, 3: *krigs* *kæmpe*. — 3, 2: *lystens drøm* verdens lyst, der kan er en drøm (noget virkeligt). — 3, 4: Es. 65, 2; Rom. 10, 21.

4. Ach! troede du, at man sig ey kand drømme
I himten ind, det ey sua let er gjort,
Hvor skulde du din lunkenhed fordømme,
Og lede om den rette snevre port.
Ach! hvilken janumer ende fik,
Om du begyndte nu i dette øyeblik.

232 5. Ach! merkte du, hvor got det er at lande
I paradiis, hvor glæden der er sed,
Du skulde snart til verdens lysl forhande,
Og hasted hen til Jesu blod og død.
Ach! hvilken fryd Guds engler fik,
Om du begyndte nu i dette øyeblik.

6. Ach! vilde du nu een for alle gange
Dig give ind i bod og bøn og striid,
Hvor skulde da din JESUS dig undfange,
Hvor skulde du ham finde mild og bliid,
Ach hvilken lykke sielen fik,
Om du begyndte nu i dette øyeblik.

7. Ach! skulde du dig dertil lade tigge,
Det gielder jo din egen sieles tary,
Det er saa haardt i helvede al ligge,
Det gjør saa got at tage himlens arv.
Ach! hvilken evig fryd du fik,
Om du begyndte nu i dette øyeblik.

8. Ach! kunde du, du kunde om du vilde,
Dog grieve ret Guds milde hicrte fat,
Nu kand det skee, nu før det er for silde,
Det mørkner alt mod evighedens nat.
Ach! hvilken glæde JESUS fik,
Om du begyndte nu i dette øyeblik.

5, 5: engler] Engle 16-7. 7, 8: haardt] hart HJ 3. 8, 2: fat] an HJ 7.
4, 3: Joh. Ab. 3, 16. — 4, 4: Lk. 13, 24. — 5, 5-6: Lk. 15, 10. — 6, 3: undfange] mod-
tagen.

Nr. 113.

Mel. Kommer til mig sagde etc.

I arme syndre, op i flok,
Til JEsum snart, alt længe nok
Er slæbt paa syndens hyrde,
Seer hver, som haardt besværet gaaer,
Hvor saabner hand sin sides saar
Den milde siele-hyrde.

2. Guds Søn annammer syndre, kom!

Hand skal dig favne mild og from
I sine naades arme,
Kom, kast dig for hans fjædder ned, 233
Grib til i troen, gred og heed,
Hand skal sig snart forbarme.

3. En hyrde glemmer faaret ey,

Som løber paa den vilde vej,
Hvor ulven er at vente,
Ni og halvfemtsindstive mæse
Det, som det kand, i ørken gaae,
Det table vil hand hente.

4. Vor JEus ligeledes gaaer,

Og søger det fortalte faar,
Indtil hand det har fundet,
Saa lad dig finde, siel, og flye
Hen ind i JEus vunders lyce,
Saa har I begge vundet.

5. Jeg kommer da, min Frelsermand,
Saadan jeg er, saadan jeg kand,

Nr. 113. HJ-J. 1, 1: syndre] syndere J. 1, 3: syndens] Syndens H. 1, 4: haardt] hart HJ-J. 3, 4: halvfemtsindstive] halvfemtsindstive J. 4, 3: fundet] funden H. 4, 6: vundet] vunden H.

Nr. 113. Oversættelse. Ihr armen sündet kommt zu hauff', L. Laurenti, Schr. s. 725.
— 1, 2-4: Mt. 11, 28 — 1, 5: Job. 19, 34. — 2, 1: Lk. 15, 2 — V. 3-6: Lk. 15, 4-7. —
3, 3: Joh. 10, 12. — 4, 6: I begge] hårde Jesus og du.